Romanţe cu Elena Cernei

(Costin Popa – 19 ianuarie 2010)

Romanţa… crossover-ul românesc, spre care s-au îndreptat toţi renumiţii noştri artişti de operă! Lumea dorului, a acelui intraductibil cuvânt pe care nici soledad-ul spaniol nu-l poate pătrunde în străfunduri! Un univers sufletesc pe care mulţi interpreţi lirici l-au cântat dar numai spiritele plenare l-au putut tălmăci adânc, pornind de la esenţele lui, simţite răscolitor.

Elena Cernei, marea şi regretata mezzosoprană, care a cucerit cu vocea-i inconfundabilă teatrele lirice ale lumii, de la Scala din Milano la Metropolitanul newyorkez, a fost unul dintre acestea. Adâncimile de trăire şi expresie cu care şi-a construit rolurile au fost şi aici supremele virtuţi cu care a intrat în explorarea, în primul rând, a textelor, a poeziilor scrise de Mihai Eminescu, Vasile Alecsandri, Ion Minulescu, Otilia Cazimir… la care şi-a adăugat propria-i semnătură. A urmat apoi, mirific, îmbrăcarea slovelor cu glasu-i tulburător, în culori de violă şi violoncel (nu este pentru prima dată când folosesc asocierea), cu sunete grave îmbătătoare. Impecabila linie vocală, fără fisură, duce aleanul în limpezime, doinit, ca un lamento. Este o lectură cultă, care ridică populara romanţă pe culmi nemaiîntâlnite de măiestrie.

Notaţiile mi-au fost inspirate de apariţia unui nou CD la Casa de Discuri Electrecord, cu înregistrări realizate în 1973, în acompaniamentul unei formaţii instrumentale condusă de Jean Lucaci, el însuşi autor al piesei **A doua primăvară**, inspirat de versurile artistei. Compoziţii de Margareta Xenopol, Dumitrache Florescu, George Cavadia, Ion Vasilescu, Ioan R. Nicola, Alexandru Leon, Grigore Ventura, Vasile Popovici reunesc într-un mănunchi titluri precum **De vrei să mori, Romanţa toamnei, Romanţa inimii, Steluţa, Dor de răzbunare, În micul orăşel, Şi dacă ramuri bat în geam, Să treci prin lume fără dor, Doi ochi eu am iubit, Când amintirile…**, mici momente muzicale aduse de Elena Cernei la rang de bijuterie.

Booklet-ul discului, semnat în integralitate de Stephan Poen, doctor în medicină şi muzică, soţul artistei, conţine – în afară de prezentare şi fotografii inedite - un emoţionant eseu, **Stea dulce şi iubită a sufletului meu**, mărturie de comuniune în eternitate, cu „fior de supremă încântare”.